

Warszawa, dnia 29 października 2015 r.

L.dz. SD-0064-0020(4)/15
Sygn. akt KSD/23/15

Decyzja Nr 23/15

Krajowego Sądu Dyscyplinarnego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.) w związku z art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, oraz inżynierów budownictwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 r. poz. 1946), po rozpatrzeniu w dniu 29 października 2015 r. odwołania Pana _____ z dnia 26 czerwca 2015 r. od decyzji nr 5/15 Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z dnia 14 maja 2015 r. Krajowy Sąd Dyscyplinarny Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa:

**uchyla zaskarżoną decyzję w całości
i w tym samym zakresie umarza postępowanie przed organem I instancji.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 2 października 2014 r. PINB dla Miasta Poznania wniósł do OROZ Wielkopolskiej OIIB o wszczęcie postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie wobec Pana _____

Wskazał, że Pan _____ pełnił funkcję inspektora nadzoru inwestorskiego przy budowie Centrum Handlowego, wielopoziomowego parkingu nad torami, drogi dojazdowej i niezbędnej infrastruktury przy ul. _____ w _____. Budynek został oddany do użytkowania na podstawie decyzji Wielkopolskiego WINB z dnia 22 października 2013 r.

W dniu 25 kwietnia 2014 r. nastąpiło zerwanie sufitów podwieszanych wraz ze stelażem i znajdującymi się pod nimi instalacjami na fragmencie ostatniej kondygnacji obiektu pomiędzy grodziami pożarowymi usytuowanymi w osiach 42 i 49.

Odwołując się do wykonanych w sprawie opinii i ekspertyz PINB wskazał, że Pan _____ pełniąc funkcję inspektora nadzoru inwestorskiego na powyższej inwestycji nie respektował podstawowych obowiązków inspektora nadzoru inwestorskiego wynikających z art. 25 Prawa budowlanego.

W ocenie PINB zaniechania inspektora nadzoru inwestorskiego w zakresie przestrzegania odpowiednich przepisów przy prowadzeniu robót budowlanych spowodowały niewłaściwe zamontowanie sufitów podwieszanych oraz miały wpływ na ich zerwanie wraz ze stelażem i znajdującymi się pod nimi instalacjami na fragmencie ostatniej kondygnacji obiektu, pomiędzy grodziami pożarowymi usytuowanymi w osiach 42 i 49. Podobnie brak właściwego nadzoru i koordynacji ekip różnych branż miał wpływ na jakość wykonania stropów pasmowych o falistej powierzchni przebiegających pomiędzy różnymi poziomami, wykonanych nad pasażami pieszymi na II piętrze między osiami 18/19 a 24/25 i między osiami 32/34 i 42, oraz stropów płaskich wysoko zawieszonych w strefie pomiędzy osiami 24 i 34, gdzie wystąpiło bardzo dużo błędów wykonawczych polegających na braku prawidłowego rozstawu zawiesi nośnych, nieprawidłowym wpięciu zawiesi do profili stropowych, brakach zawiesi, zbyt krótkich zawiesiach oraz załamaniu i pęknięciu profili nośnych.

Pismem z dnia 24 października 2014 r. OROZ wniósł do OSD o ukaranie Pana w pełniącego funkcję inspektora nadzoru inwestorskiego Centrum handlowego, wielopoziomowego parkingu nad torami, drogi dojazdowej i niezbędnej infrastruktury przy ul. w Poznaniu, któremu zarzucił niedbałe wykonywanie obowiązków wynikających z przepisów:

- 1) art. 25 pkt 1 Prawa budowlanego poprzez dopuszczenie do rozpoczęcia robót przy sufitach podwieszanych bez projektu montażu sufitu podwieszonego zawierającego między innymi rzut podkonstrukcji sufitu z rozmieszczeniem i rozstawem zawiesi oraz profili nośnych i określeniem dopuszczalnego obciążenia dodatkowego sufitu, który byłby podstawą do kontroli zgodności wykonywania robót z przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej,
- 2) art. 25 pkt 2 Prawa budowlanego poprzez dopuszczenie do montażu w suficie podwieszonym lub jego podkonstrukcji urządzeń typu oprawy oświetleniowe, anemostaty, głośniki DSO itp. bez uprzedniego jednoznacznego określenia przez wykonawcę sufitu dopuszczalnego obciążenia dodatkowego sufitu,
- 3) art. 25 pkt 3 Prawa budowlanego poprzez nie odniesienie się do rozbieżności projektu powykonawczego sufitów podwieszonych, w tym rozstawu zawiesi, ze stanem faktycznym,
- 4) art. 25 pkt 4 Prawa budowlanego w związku z § 2 pkt 1 i § 11 pkt 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie dziennika budowy, montażu i rozbiórki, tablicy informacyjnej oraz ogłoszenia zawierającego dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia poprzez nie dokonywanie wpisów do dziennika budowy dotyczących odbioru przed zakryciem podkonstrukcji sufitu podwieszonego oraz potwierdzanie wykonania sufitów podwieszonych.

W uzasadnieniu wniosku OROZ odwołał się do dokumentów otrzymanych od PINB wraz z wnioskiem z dnia 2 października 2014 r.

Stwierdził, że rzeczoznawca budowlany Pan w sporządzonym raporcie z dnia 28 kwietnia 2014 r. dotyczącym weryfikacji stanu technicznego sufitów podwieszanych wskazał, że przyczyną zerwania sufitów było przeciążenie ich konstrukcji nadmiernym zawilgoceniem płyt G-K oraz wodą stojącą na tych płytach. Kontroli poddano także pozostałe sufity, które nie uległy zawaleniu. W przypadku stropów płaskich stwierdzono nieliczne błędy wykonawcze, które pozostawały jednak bez wpływu na stabilność i wytrzymałość tych konstrukcji oraz nie zagrażały ich bezpieczeństwu. Natomiast w niektórych stropach pasmowych o falistej powierzchni przebiegających między różnymi poziomami oraz w niektórych stropach płaskich wysoko zwieszonych wykryto bardzo dużo

błędów wykonawczych polegających na braku prawidłowego rozstawu zawiesi nośnych, nieprawidłowym wpięciu zawiesi do profili stropowych, brakach zawiesi, zbyt krótkich zawiesiach i załamaniu i pęknięciu profili nośnych.

W kolejnej ekspertyzie z dnia 30 maja 2014 r. Pan [redacted] wskazał, że awaria była skutkiem braku prawidłowego nadzoru nad wszystkim pracami i nieprawidłową koordynacją prac. Dopuszczono do zamknięcia stropów przed zakończeniem robót instalacyjnych, w związku z czym instalatorzy poruszali się po wykonanej konstrukcji stropów, co doprowadziło do jej osłabienia.

W ekspertyzie autorstwa rzeczoznawcy budowlanego Pana [redacted] zweryfikowanej przez rzeczoznawcę budowlanego Pana [redacted] wskazano, że przyczyną awarii było przekroczenie obciążeń dopuszczalnych w przeliczeniu na jeden wieszak, powiększone sporadycznym nawet, ryzykiem poruszania się pracowników na ruszcie konstrukcji podwieszenia oraz uszkodzenia łączników rozporowych KMW. Autorzy wskazali także na niezgodność wykonanej podkonstrukcji sufitów podwieszanych z dokumentacją powykonawczą.

Decyzją nr 5/15 z dnia 14 maja 2015 r. OSD Wielkopolskiej OIIB uznał Pana [redacted] za winnego zarzucanego mu czynu polegającego na niedbałym wykonywaniu obowiązków inspektora nadzoru inwestorskiego i na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 4 (tak w sentencji) Prawa budowlanego orzekł karę upomnienia z jednoczesnym nałożeniem obowiązku złożenia w terminie 12 miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji, egzaminu ze znajomości procesu budowlanego oraz praktycznego zastosowania wiedzy technicznej.

W uzasadnieniu odwołano się do najważniejszych tez wniosku o ukaranie oraz przytoczono fragmenty opinii Pana [redacted] oraz [redacted]. Zreferowano także przebieg rozprawy przed OSD.

Uzasadniając zarzut naruszenia art. 25 pkt 1 Prawa budowlanego wskazano, że Pan [redacted] dopuścił do rozpoczęcia robót przy sufitach bez projektu ich montażu, który zawierałby m.in. rzut podkonstrukcji sufitu z rozmieszczeniem i rozstawem zawiesi oraz profili nośnych i określeniem dopuszczalnego obciążenia dodatkowego sufitu. Konieczność sporządzenia takiego projektu wynikała ze stopnia skomplikowania sufitów podwieszanych pasmowych o falistej powierzchni przebiegających pomiędzy różnymi poziomami, wykonanych nad pasażami pieszymi na II piętrze.

Uzasadniając naruszenie obowiązku wynikającego z art. 25 pkt 2 Prawa budowlanego, odwołując się wprost do ustaleń ekspertyzy Pana [redacted] OSD wskazał, że „nie określono dopuszczalnego dodatkowego obciążenia sufitu, a przynajmniej informacji takiej nie zawarto w dokumentacji. Wartość ta powinna zostać zapisana w projekcie montażu sufitu, jednak takiego wpisu nie dokonano”.

Poza tym Obwiniony nie odniósł się w żaden sposób do faktu, że projekt powykonawczy sufitów podwieszonych był niezgodny ze stanem faktycznym, co potwierdziła ekspertyza dotycząca poprawności wykonania podkonstrukcji sufitów podwieszanych z dnia 27 maja 2014 r. opracowana przez Pana [redacted]. W jej wnioskach wskazano następujące niezgodności dokumentacji powykonawczej ze stanem faktycznym podkonstrukcji sufitów:

- rozstaw zawiesi jest znacznie większy od deklarowanych 90 cm i w skrajnych przypadkach wynosi 121 cm,
- zgodnie z pracą ITB pierwsze wieszaki licząc od ściany powinny być oddalone od profilu przyściennego o max 15 cm. Odległość ta w skrajnych przypadkach wynosiła 120 cm.

Powyższe w ocenie OSD świadczy o naruszeniu art. 25 pkt 3 Prawa budowlanego.

Według OSD Obwiniony naruszył także art. 25 pkt 4 Prawa budowlanego w związku z § 2 pkt 1 i rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie dziennika budowy, montażu i rozbiórki, tablicy informacyjnej oraz ogłoszenia zawierającego dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia poprzez brak dokumentowania wpisami do dziennika budowy odbioru przed zakryciem sufitu podwieszonego wykonania instalacji i konstrukcji sufitu oraz dokonania takich odbiorów kolejnych fragmentów sufitu podwieszonego.

Według OSD inspektor nadzoru inwestorskiego nie przestał pełnić swojej funkcji w momencie uzyskania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie, ponieważ po pierwsze decyzja ta nakładała obowiązek wykonania robót dodatkowych, a po drugie, nie złożył stosownej rezygnacji w nadzorze budowlanym.

W ocenie OSD w sprawie nie nastąpiło także przedawnienie, ponieważ pozwolenie na użytkowanie zostało wydane w dniu 22 października 2013 r. a więc nie upłynął okres 3 lat. Natomiast samo zawalenie sufitów, które stanowiło moment powzięcia przez organ nadzoru budowlanego wiadomości o popełnieniu czynu powodującego odpowiedzialność zawodową miało miejsce w dniu 25 kwietnia 2014 r. a więc termin 6 miesięcy także nie został przekroczony. OROZ skierował do OSD wnioski o ukaranie w dniu 24 października 2014 r.

Pismem z dnia 26 czerwca 2015 r. pełnomocnik Pana
wniósł odwołanie od wydanej decyzji, zarzucając naruszenie:

1) art. 100 Prawa budowlanego poprzez przyjęcie, że przedawnienie nie nastąpiło, na skutek błędnego uznania zdarzenia wyznaczającego początek biegu terminu przedawnienia (zawalenie się sufitu), podczas gdy bieg terminu powinien rozpocząć się najpóźniej w dniu wydania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie, co miało miejsce w dniu 22 października 2013 r.,

2) art. 7, 77 § 1 i 80 K.p.a. poprzez:

- a) nie przeprowadzenie dowodu z opinii dr inż. , wobec istniejących sprzeczności pomiędzy tą opinią a opiniami sporządzonymi przez Pana oraz , których wyjaśnienie mogłoby mieć bezpośredni wpływ na zasadność oraz zakres odpowiedzialności Obwinionego,
- b) nie przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków , w sytuacji, gdy zeznania te miały zasadnicze i bezpośrednie znaczenie dla rozstrzygnięcia o odpowiedzialności zawodowej Obwinionego,
- c) nie wzięcie pod uwagę twierdzeń Obwinionego co do jego rzeczywistych obowiązków pełnionych na budowie, a wynikających z przepisów prawa budowlanego, w szczególności w zakresie wykonywania obowiązków kierownika budowy (kierowników robót) również przez inne osoby, będące przedstawicielami poszczególnych wykonawców, posiadające uprawnienia budowlane do

wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie,

- d) nie wzięcie pod uwagę dowodów z protokołów inwestycji z dnia 17 września 2012 r. i 20 lipca 2012 r. pomimo, że świadczyły one o prawidłowości wykonania robót budowlanych (również w zakresie odpowiedzialności Obwinionego) co miało bezpośredni wpływ na ocenę jego odpowiedzialności,
- e) nie wzięcie pod uwagę dowodu z decyzji o pozwoleniu na użytkowanie z dnia 22 października 2013 r., pomimo, że świadczyła ona o prawidłowości wykonania robót budowlanych (również w zakresie odpowiedzialności Obwinionego) co miało bezpośredni wpływ na ocenę jego odpowiedzialności.

3) art. 107 § 3 K.p.a. przez niepodanie przyczyn, z powodu których OSD odmówił wiarygodności oraz mocy dowodowej dowodom przedstawionym przez Obwinionego,

4) § 50 ust. 2 Trybu postępowania rzeczników odpowiedzialności zawodowej i sądów dyscyplinarnych w postępowaniu w sprawach dyscyplinarnych i odpowiedzialności zawodowej poprzez powoływanie w charakterze biegłego (oparcie się na opinii) osób, które były zatrudnione w instytucji, która jest bezpośrednio zainteresowana wynikiem postępowania,

5) naruszenie art. 96 ust. 1 pkt 2 i 96 ust. 2 Prawa budowlanego poprzez nałożenie kary niewspółmiernej do charakteru zarzucanego czynu oraz wzięcie pod uwagę w zbyt małym zakresie okoliczności, że Obwiniony nie był uprzednio karany z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie.

Odwołujący wniósł także o przeprowadzenie dowodu z opinii sporządzonej w postępowaniu prowadzonym przez Prokuraturę Rejonową Poznań – Wilda w Poznaniu

przez Politechnikę Poznańską Instytut Konstrukcji Budowlanych oraz o zwrot Obwinionemu kosztów zastępstwa procesowego.

Tezy i uzasadnienie odwołania zostały doprecyzowane w piśmie procesowym z dnia 11 sierpnia 2015 r.

Rozpatrując wniesione odwołanie KSD PIIB stwierdza, co następuje:

Postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie prowadzone jest na podstawie przepisów:

- 1) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 z późn. zm.),
- 2) ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 r., poz. 1946),
- 3) Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.).

Wniesione odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do podniesionego w odwołaniu, najdalej idącego zarzutu przedawnienia.

Według art. 100 Prawa budowlanego nie można wszcząć postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie po upływie 6 miesięcy od dnia powzięcia przez organy nadzoru budowlanego wiadomości o popełnieniu czynu, powodującego tę

odpowiedzialność i nie później niż po upływie 3 lat od dnia zakończenia robót budowlanych albo zawiadomienia o zakończeniu budowy lub wydania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego.

Natomiast według art. 59a Prawa budowlanego:

1. Właściwy organ przeprowadza, na wezwanie inwestora, obowiązkową kontrolę budowy w celu stwierdzenia prowadzenia jej zgodnie z ustaleniami i warunkami określonymi w pozwoleniu na budowę.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, obejmuje sprawdzenie:

- 1) zgodności obiektu budowlanego z projektem zagospodarowania działki lub terenu;
- 2) zgodności obiektu budowlanego z projektem architektoniczno-budowlanym, w zakresie:
 - a) charakterystycznych parametrów technicznych: kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości i liczby kondygnacji,
 - b) wykonania widocznych elementów nośnych układu konstrukcyjnego obiektu budowlanego,
 - c) geometrii dachu (kąta nachylenia, wysokość kalenicy i układ połaci dachowych),
 - d) wykonania urządzeń budowlanych,
 - e) zasadniczych elementów wyposażenia budowlano-instalacyjnego, zapewniających użytkowanie obiektu zgodnie z przeznaczeniem,
 - f) zapewnienia warunków niezbędnych do korzystania z tego obiektu przez osoby niepełnosprawne, w szczególności poruszające się na wózkach inwalidzkich - w stosunku do obiektu użyteczności publicznej i budynku mieszkalnego wielorodzinnego;
- 3) wyrobów budowlanych szczególnie istotnych dla bezpieczeństwa konstrukcji i bezpieczeństwa pożarowego;
- 4) w przypadku nałożenia w pozwoleniu na budowę obowiązku rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania lub tymczasowych obiektów budowlanych - wykonania tego obowiązku, jeżeli upłynął termin rozbiórki określony w pozwoleniu;
- 5) uporządkowania terenu budowy.

Ze sformułowanych w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji zarzutów wynika, że OSD nie zarzucił inspektorowi nadzoru inwestorskiego błędów typowo wykonawczych, o których wspomniano w sporządzonych opiniach, ale można powiedzieć błędy formalne i proceduralne.

Inspektorowi nadzoru inwestorskiego zarzucono:

- 1) dopuszczenie do rozpoczęcia robót przy sufitach podwieszonych bez projektu montażu sufitu podwieszonego,
- 2) dopuszczenie do montażu w suficie podwieszonym lub jego podkonstrukcji urządzeń typu oprawy oświetleniowe, anemostaty, głośniki DSO bez uprzedniego jednoznacznego określenia przez wykonawcę sufitu dopuszczalnego obciążenia dodatkowego sufitu,
- 3) nie odniesienie się do rozbieżności projektu powykonawczego sufitów podwieszonych, w tym rozstawu zawiesi, ze stanem faktycznym,
- 4) nie dokonywanie wpisów do dziennika budowy dotyczących odbioru przed zakryciem podkonstrukcji sufitu podwieszonego oraz potwierdzanie wykonania sufitów podwieszonych.

Mając na uwadze zakres przeprowadzanej obowiązkowej kontroli, na podstawie dotychczasowego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego należy wskazać, że nie

doszło do przedawnienia w zakresie stawianych zarzutów.

W przekazanych dziennikach budowy brak jest informacji o tym, że montowane sufity należały do kategorii robót zanikających lub ulegających zakryciu. Organ nadzoru budowlanego nie mógł więc potencjalnie dowiedzieć się o tym, że nie zgłoszono tych robót do odbioru.

Organ nadzoru budowlanego nie badał także sposobu wykonania montażu sufitów, nie mógł więc porównać go z dokumentacją powykonawczą i stwierdzić ewentualnych nieprawidłowości. To samo dotyczy montażu w suficie pozostałych urządzeń.

Z akt sprawy nie wynika, aby sporządzenie projektu montażu było wymagane przez dokumentację budowy lub jego sporządzenie wynikało z decyzji innego organu, dlatego organ nadzoru budowlanego nie mógł stwierdzić jego braku.

Przechodząc do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy należy wskazać, co następuje.

Stawiane inspektorowi nadzoru inwestorskiego zarzuty są takie same, jakie zostały postawione kierownikowi budowy, przy czym kierownikowi budowy zarzucono naruszenie art. 22 pkt 2 i 3 natomiast inspektorowi nadzoru inwestorskiego art. 25 pkt 1 – 4 Prawa budowlanego. Tak samo sformułowane zarzuty jedynie z inną kwalifikacją prawną należy uznać za niezasadne. Inna jest bowiem rola kierownika budowy i inspektora nadzoru inwestorskiego w procesie budowlanym. Różny jest także zakres ich obowiązków.

Według art. 25 pkt 1 Prawa budowlanego o podstawowych obowiązkach inspektora nadzoru inwestorskiego należy reprezentowanie inwestora na budowie przez sprawowanie kontroli zgodności jej realizacji z projektem lub pozwoleniem na budowę, przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Zarzut naruszenia tego przepisu dotyczy dopuszczenia przez Pana do rozpoczęcia robót przy sufitach podwieszanych bez projektu ich montażu zawierającego między innymi rzut podkonstrukcji sufitu z rozmieszczeniem i rozstawem zawiesi oraz profili nośnych i określeniem dopuszczalnego obciążenia dodatkowego sufitu, który byłby podstawą do kontroli zgodności wykonywania robót z przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Odnosząc się do powyższego zarzutu należy wskazać, że OSD nie wskazał podstawy prawnej obowiązku sporządzenia takiego projektu. Nie wskazał, z jakich przepisów, dokumentów budowy lub decyzji właściwych organów wynika ten obowiązek. Uzasadnienie obowiązku sporządzenia projektu montażu stopniem skomplikowania robót jest niewystarczające. W istocie bowiem w prawie budowlanym nie istnieje przepis prawa, który obligowałby do sporządzania projektu montażu. Nie można więc czynić zarzutu dopuszczenia do rozpoczęcia robót bez projektu montażu, skoro nie istniał obowiązek jego sporządzenia.

Poza tym na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2015 r. Pan . wyjaśnił, że był wykonany projekt sufitów firmy Pentargam jako uszczegółowienie projektu budowlanego. OSD wogóle nie ocenił powyższej informacji.

W związku z powyższym zarzut naruszenia przez inspektora nadzoru inwestorskiego

art. 25 pkt 1 Prawa budowlanego należy uznać za niezasadny.

Przepis art. 25 pkt 2 Prawa budowlanego przewiduje kolejny obowiązek dla inspektora nadzoru inwestorskiego a mianowicie sprawdzanie jakości wykonywanych robót i wbudowanych wyrobów budowlanych, a w szczególności zapobieganie zastosowaniu wyrobów budowlanych wadliwych i niedopuszczonych do stosowania w budownictwie.

Zarzut naruszenia tego przepisu dotyczy dopuszczenia do montażu w suficie podwieszonym lub jego podkonstrukcji urządzeń typu oprawy oświetleniowe, anemostaty, głośniki DSO bez uprzedniego jednoznacznego określenia przez wykonawcę sufitu dopuszczalnego obciążenia dodatkowego sufitu.

Pan zeznał na rozprawie, że projekt wykonawczy zawierał geometrię sufitu i rozmieszczenie elementów w suficie (opraw oświetleniowych, anemostatów, głośników DSO). Dopuszczalne obciążenie sufitów zostało uzgodnione między biurem projektowym, które sprawowało nadzór autorski a wykonawcą. OSD nie odniósł się do tej wypowiedzi. W podobny sposób wypowiadał się kierownik budowy Pan

. Wskazywał, że lampy były montowane zgodnie z projektem a anemostaty były zawieszone niezależnie.

Powyższe wyjaśnienia należy uznać za wiarygodne. Pochodzą bowiem od osób które kierowały i nadzorowały budowę. OSD nie przedstawił natomiast żadnego dowodu na to, że inspektor nadzoru inwestorskiego nie sprawdzał jakości wykonywanych robót.

W związku z powyższym należy wskazać, że z akt sprawy wynika, iż kwestia obciążenia sufitów była uzgadniana pomiędzy biurem projektowym a wykonawcą. Jeżeli takie uzgodnienia były to nie można stawiać zarzutu, że inspektor nadzoru inwestorskiego dopuścił do montażu sprzętu w sufitach bez określenia jego obciążenia.

Kolejny zarzut dotyczy naruszenia art. 25 pkt 3 Prawa budowlanego poprzez nie odniesienie się przez Pana do rozbieżności projektu powykonawczego sufitów podwieszonych, w tym rozstawu zawiesi, ze stanem faktycznym.

Powyższy przepis nakłada na inspektora nadzoru inwestorskiego obowiązek sprawdzania i odbioru robót budowlanych ulegających zakryciu lub zanikających, uczestniczenia w próbach i odbiorach technicznych instalacji, urządzeń technicznych i przewodów kominowych oraz przygotowania i udziału w czynnościach odbioru gotowych obiektów budowlanych i przekazywania ich do użytkowania.

Należy wskazać, że na podstawie art. 22 pkt 8 Prawa budowlanego to do obowiązków kierownika budowy należy przygotowanie dokumentacji powykonawczej obiektu budowlanego. Inspektor nadzoru inwestorskiego nie posiada w tym zakresie żadnych kompetencji. Jeżeli nie przygotowuje dokumentacji powykonawczej, to nie ma obowiązku wypowiadania się co do rozbieżności pomiędzy tą dokumentacją a stanem faktycznym. Zarzut ten jest całkowicie bezzasadny.

Ostatni z zarzutów dotyczy naruszenia art. 25 pkt 4 prawa budowlanego w związku z § 2 pkt 1 i § 11 pkt 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie dziennika budowy, montażu i rozbiórki, tablicy informacyjnej oraz ogłoszenia zawierającego dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia poprzez nie

dokonywanie wpisów do dziennika budowy dotyczących odbioru przed zakryciem podkonstrukcji sufitu podwieszonego oraz potwierdzanie wykonania sufitów podwieszonych.

Według art. 25 pkt 4 Prawa budowlanego do podstawowych obowiązków inspektora nadzoru inwestorskiego należy potwierdzanie faktycznie wykonanych robót oraz usunięcia wad, a także, na żądanie inwestora, kontrolowanie rozliczeń budowy.

Według § 2 ust. 1 rozporządzenia dziennik budowy jest przeznaczony do rejestracji, w formie wpisów, przebiegu robót budowlanych oraz wszystkich zdarzeń i okoliczności zachodzących w toku ich wykonywania i mających znaczenie przy ocenie technicznej prawidłowości wykonywania budowy, rozbiórki lub montażu. Przepis § 11 pkt 2 stanowi natomiast, że za właściwe prowadzenie dziennika budowy, jego stan oraz właściwe przechowywanie na terenie budowy jest odpowiedzialny kierownik budowy.

Z samego brzmienia § 11 pkt 2 rozporządzenia wynika, że norma ta skierowana jest do kierownika budowy i nie mogła być naruszona przez inspektora nadzoru inwestorskiego.

Powstaje więc pytanie, czy potwierdzanie przez inspektora nadzoru inwestorskiego faktycznie wykonanych robót może odbywać się wyłącznie w formie wpisów do dziennika budowy. W ocenie KSD PIIB z treści art. 25 pkt 4 Prawa budowlanego nie można wyciągnąć takiego wniosku. Po pierwsze gdyby ustawodawca przewidział obowiązek takich wpisów powinien wskazać to wprost w treści przepisu. Po drugie inspektor nadzoru inwestorskiego na podstawie § 9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia jest jedynie upoważniony do dokonywania wpisów do dziennika budowy a nie zobowiązany. Wreszcie po trzecie, obowiązek prowadzenia dokumentacji budowy, do której zalicza się dziennik budowy jest na podstawie art. 22 pkt 2 Prawa budowlanego podstawowym obowiązkiem kierownika budowy.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że potwierdzanie przez inspektora nadzoru inwestorskiego faktycznie wykonanych robót nie musi następować w formie wpisów do dziennika budowy.

Pomimo tego należy wskazać, że w aktach sprawy znajduje się kopia dziennika budowy. Na karcie nr 592 znajduje się wpis Pana [imię] potwierdzający zapis kierownika budowy dotyczący sufitów wykonywanych przez firmę [nazwa]. Natomiast na karcie nr 608 znajduje się wpis inspektora nadzoru inwestorskiego potwierdzający wpis kierownika budowy dotyczący szpachlowania płyt G/K na sufitach I warstwa. W znajdującej się kopii dziennika budowy brak jest innych wpisów kierowników robót sufitów podwieszanych, w związku z czym trudno jest oczekiwać, aby inspektor potwierdzał wykonanie robót, które nie zostały zgłoszone do odbioru.

Należy także wskazać, co podkreślają składy orzekające WSA rozpatrujące sprawy odpowiedzialności zawodowej, że przepisy dotyczące wpisów do dziennika budowy należy wypełnić pewną treścią interpretacyjną z uwagi na ich ogólny, który powinien mieć zastosowanie do wszelkich rodzajów budów, charakter.

W związku z powyższym należy wskazać, że stawianie inspektorowi nadzoru inwestorskiego takich samych zarzutów jakie postawiono wcześniej kierownikowi budowy (decyzja o ukaraniu kierownika budowy posiada niższy numer) jest niezasadne. Jak wskazano wcześniej inna jest rola, zadania i różne obowiązki w procesie budowlanych tych samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

W związku z powyższym KSD PIIB uchyla zaskarżoną decyzję w całości i umarza postępowanie organu I instancji.

Mając powyższe na uwadze rozstrzygnięto, jak na wstępie.

POUCZENIE

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji.

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia decyzji może ją zaskarżyć za pośrednictwem Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, ul. Mazowiecka 6/8, 00-048 Warszawa do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie ul. Jasna 2/4, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Członkowie składu orzekającego:

Józef Szostak – Przewodniczący

Danuta Pagionowska – Sprawozdawca

Roman Lulis

Stanisław Dołęgowski

Danuta Duch-Mackaniec

Otrzymują:

1. Pełnomocnik Obwinionego
2. OSD Wielkopolskiej OIIB
3. OROZ Wielkopolskiej OIIB
4. KSD a/a.

POSTANOWIENIE/ORZECZENIE/DECYZJA Nr 23/15

z dnia 28.10.15r. jest prawomocne(a) od dnia 04.12.15r.